

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Urto/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017000017
Dátum vydania rozhodnutia: 07.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5017000017.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia týkajúceho sa odsúdeného N. E. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 7. februára 2018 v Bratislave, odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina a odsúdeného N. E. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. augusta 2017, sp. zn. Ntc/10/2017, s následným vyhlásením rozsudku 7. februára 2018 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Žiline z 8. augusta 2017, sp. zn. Ntc/10/2017, sp. zn. Ntc/13/2017, sa z r u š u j e vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

II. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odsúdený N. E., bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

III. Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Trestného poriadku odvolanie odsúdeného N. E. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 8. augusta 2017, sp. zn. Ntc/10/2017, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu v Českom Krumlove, č. k. 4T 45/2015-200, z 12. októbra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviciach, č. k. 3To 780/2015-233, z 13. apríla 2016, ktorým bol N. E. uznaný za vinného

A. Vo výroku o vine a treste odňatia slobody z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, na skutkovom základe, že :

v dobe od 20. októbra 2013 do 5. júna 2014 v E., okr. U., ani inde neplnil svoju zákonnú vyživovaciu

povinnosť k maloletej dcére E. E., nar. X. X. XXXX, ktorá bola zverená do výchovy matky Z. E., nar. XX. B. XXXX, bytom E., T. č. p. XXX, okres U., a to napriek tomu, že konkrétna výška výživovej povinnosti mu bola od 1. septembra 2013 stanovená rozsudkom Krajského súdu v Českých Budějoviciach z 25. apríla 2014, č. j. 5Co 90/2014-226, mesačnou čiastkou 2.400,- Kč splatnou vždy do každého 5. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa; za vyššie uvedené obdobie mu tak na výživnom vznikol dlh vo výške najmenej 17.900,- Kč; a bol odsúdený za zbiehajúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky, za ktorý bol už právoplatne odsúdený trestným rozkazom Obvodného súdu pre Prahu 9 z 23. júna 2014, sp. zn. 102T 58/2014, podľa § 337 ods. 1 s použitím § 43 ods. 2 Trestného zákonníka k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov. Podľa § 56 ods. 2 písm. c) Trestného zákonníka bol zaradený pre výkon tohto trestu do väznice s ostrahou.

B. Vo výroku o vine

trestný rozkaz Obvodného súdu pre Prahu 9, sp. zn. 102T 58/2014, z 23. júna 2014, ktorým bol N. E. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky, na skutkovom základe, že :

najmenej od 1. júna 2014 do zadržania políciou dňa 5. júna 2014 v S. na E. ulici blízko stanice metra E., neoprávnenne sa zdržiaval na území Českej republiky, nakoľko vedel, že rozhodnutím PČR KŘ hl. mesta Prahy, OCP č. j. KRPA-56021/ČJ-2014-000022 z 11. februára 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18. februára 2014 mu bolo uložené správne vyhostenie na dobu jedného roka do 21. marca 2015 a ďalej aj napriek tomu, že vedel, že trestným rozkazom Obvodného súdu pre Prahu 1 z 28. marca 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. apríla 2014 mu za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. b) Trestného zákonníka bol uložený trest vyhostenia na dobu troch rokov s lehotou vycestovania do 10. apríla 2014 na území Slovenskej republiky. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd N. E. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina doručené krajskému súdu 30. augusta 2017 v neprospech odsúdeného N. E. čo do výroku o vonkajšej diferenciacii trestu odňatia slobody. Podľa názoru prokurátora odsúdeného E. bolo potrebné zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona aplikujúc kritériá rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Urto 5/2013, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2014 pod. č. 122, v zmysle ktorého prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu, súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom stráženia musí zabezpečiť, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie odsúdeného, ale aby aj v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Podľa názoru prokurátora konkrétnym podmienkam spôsobu výkonu trestu vo väznici s ostrahou v Českej republike, ktorá je treťou najprisnejšou zo štyroch skupín v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky najlepšie zodpovedá zaradenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdení v Českej republike zaradení do väznice typu s ostrahou sa vo väznici pohybujú organizovane a výhradne pod dohľadom zamestnanca väzenskej služby. Títo odsúdení pracujú na pracoviskách vnútri väznice. Návštevy odsúdených sa realizujú spravidla výhradne pod dohľadom zamestnanca väzenskej služby v návštevných miestnostiach väznice. Aj odsúdeným zaradeným do väznice s ostrahou môže byť riaditeľom väznice udelená disciplinárna odmena formou opustenia väznice v súvislosti s návštevou až na 24 hodín, avšak len v intervale maximálne 1x za dva mesiace. Vonkajšia a vnútorná diferenciacia výkonu trestu je v Slovenskej republike upravená zákonom č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V § 13 ods. 2 je upravený výkon trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia, kde spravidla

- ubytovne odsúdených od budička do večierky sa neuzamykajú, v odôvodnených prípadoch môže riaditeľ ústavu rozhodnúť aj o uzamknutí ubytovni počas dňa s cieľom zaistiť poriadok alebo bezpečnosť
- odsúdení majú povolený pohyb vo vymedzených priestoroch ústavu
- odsúdení sa zaraďujú do práce na pracoviskách mimo ústavu

- odsúdeným v súvislosti s plnením pracovných úloh pre potreby ústavu možno povoliť voľný pohyb aj mimo ústavu.

Do tohto typu ústavu zaradil Krajský súd v Žiline aj N. E..

Podľa § 13 ods. 2 vyššie citovaného zákona v ústave so stredným stupňom stráženia sa spravidla

- odsúdení uzamykajú v ubytovniach, nie však v celách alebo izbách; v odôvodnených prípadoch môže riaditeľ ústavu nariadiť aj uzamykanie ciel alebo izieb

- odsúdení mimo ubytovní sa pohybujú pod dohľadom príslušníka zboru

- odsúdení sa zaraďujú spravidla do práce na pracoviskách v ústave alebo mimo neho

- odsúdeným sa spravidla voľný pohyb mimo ústavu nepovoľuje.

Porovnávajúc podmienky pre zaraďovanie odsúdených na výkon trestu do jednotlivých typov väznic v Českej republike a Slovenskej republike, podľa názoru prokurátora uloženej sankcii v Českej republike zodpovedá typ väznice so stredným stupňom stráženia v Slovenskej republike a pri zaradení N. E. do tohto typu ústavu na výkon trestu odňatia slobody by sa nezhoršilo postavenie odsúdeného. Najvyššiemu súdu navrhol, aby napadnuté rozhodnutie v časti napadnutej odvolaním zrušil a sám rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený N. E. proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline z 8. augusta 2017, sp. zn. Ntc/10/2017, podal odvolanie pri jeho výsluchu 13. decembra 2017, kedy mu krátkou cestou bol predmetný rozsudok doručený. Odvolanie následne písomne odôvodnil písomným podaním doručeným krajskému súdu 28. decembra 2017. V podanom odvolaní odsúdený žiadal o premenu trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne na podmienený trest. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike bolo pre odsúdeného ťažké nájsť si prácu zodpovedajúcu jeho profesii - zubný technik. Odsúdený poukázal na svoje zdravotné problémy - operácia kĺbu v detstve. Bol určitý čas evidovaný na úrade práce v mieste bydliska. Výživné platil v malých čiastkach. V súčasnosti pracuje v strojárskych firme. Keby rozsudok zostal v pôvodnej verzii, prácu by stratil. Odsúdený má po 50-tke a možnosť získať zamestnanie je už veľký problém.

Dňa 15. januára 2018 bolo odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina a odvolanie odsúdeného N. E. spolu so spisovým materiálom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal na podklade včas podaných odvolaní oprávnených osôb - prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina a odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a konštatuje, že odvolanie prokurátora je dôvodné, zatiaľ čo odvolanie odsúdeného dôvodné nie je.

Podľa § 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na

neverejnóm zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Predmetom tohto konania bolo na podklade podaného odvolania prokurátora preskúmať, či boli splnené zákonné podmienky na zaradenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia na podklade uznaného rozsudku Okresného súdu Český Krumlov, sp. zn. 4T 45/2015, z 12. októbra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu České Budějovice, sp. zn. 3To 780/2015, z 13. apríla 2016.

Najvyšší súd (obdobne ako prokurátor vo svojom odvolaní) dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2014 pod. č. 122, v zmysle ktorého ustanovenie § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. podporne vo vzťahu k tomuto zákonu odkazuje na použitie Trestného poriadku, nemá však priamu nadväznosť na aplikáciu Trestného zákona, ktorý ako hmotnoprávny predpis upravuje zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s príslušným stupňom stráženia. Trestný zákon nemá osobitné ustanovenie pre zaradenie odsúdeného na výkon trestu pre prípad, akým je prejednávaná trestná vec, kedy rozhodnutia súdov Slovenskej republiky majú v čo najväčšej miere zodpovedať uloženej trestnej sankcii (cudzieho rozhodnutia), avšak bez priamej aplikácie kritérií a podmienok stanovených ustanoveniami § 48 ods. 2 písm. a) alebo b) a § 48 ods. 3 písm. a) alebo písm. b) Trestného zákona (resp. § 117 Trestného zákona u mladistvých). Preto takto pôvodne cudzím rozhodnutím uložený trest odňatia slobody doplnený na jeho výkon v podmienkach Slovenskej republiky aplikovaním príslušného ustanovenia § 48, resp. § 49 Trestného zákona musí v použití týchto ustanovení odrážať iba ich znenie o zaradení do príslušného stupňa stráženia s abstrahovaním od uplatnenia podmienok a kritérií, spojených v týchto ustanoveniach s príslušným stupňom stráženia. Použitie týchto kritérií ako neoddeliteľnej časti zaradenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody by popieralo všetky princípy vychádzajúce z prispôsobenia pôvodného rozhodnutia (cudzieho) súdu na čo najväčšiu mieru jeho identity na pomery výkonu trestu v Slovenskej republike na základe transponovaného rozhodnutia súdmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, krajský súd pri zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody mal vychádzať z porovnania podmienok odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody s prihliadnutím na vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody v krajine pôvodu (Česká republika) a v krajine výkonu (Slovenská republika). Nemal prihliadať na podmienky, ktorých splnenie je v slovenskom právnom poriadku spojené so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s tým ktorým stupňom stráženia.

Prvostupňový súd v zmysle vyššie uvedeného výkladu pochybil pri úvahe o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Podmienky, v ktorých sú odsúdení v Českej republike vystavení vo väznici s ostrahou podľa zákona č. 169/1999 Sb. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých súvisiacich zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Českej republiky č. 345/1999 Sb., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov z hľadiska vonkajšej diferencie najlepšie zodpovedajú podmienkam, aké majú na Slovensku podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších zmien, odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Správne bolo preto potrebné postupovať podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

K odvolaniu odsúdeného N. E. :

Krajský súd v Žiline pri uznaní predmetného rozsudku Okresného súdu v Českom Krumlove z 12. októbra 2015, sp. zn. 4T 45/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviach z

13. apríla 2016, sp. zn. 3To 780/2015 a trestného rozkazu Obvodného súdu pre Prahu 9 z 23. júna 2014, sp. zn. 102T 58/2014, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Krajský súd v Žiline svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. So závermi krajského súdu sa odvolací súd plne stotožňuje.

V konaní súdu prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Žiline. Odsúdený N. E. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, preto sa súhlas odsúdenej osoby na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho členského štátu - Slovenskej republiky s poukazom na čl. 6 bod 2 písm. a), písm. b) Rámcového rozhodnutia nevyžaduje.

Skutky odsúdeného, právne kvalifikované rozsudkom Okresného súdu v Českom Krumlove z 12. októbra 2015, sp. zn. 4T 45/2015 ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a trestným rozkazom Obvodného súdu pre Prahu 9, sp. zn. 102T 58/2014, z 23. júna 2014 ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky sú trestnými činmi aj podľa Trestného zákona Slovenskej republiky.

K odvolacím námietkam odsúdeného je potrebné uviesť, že uznávacie konanie má špecifický, nostrifikačný charakter, v ktorom súd skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení, či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie. Uznávajúci súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej, je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a slovenské orgány nenadobúdajú právo konať o podstate veci. Odsúdenému bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky (§ 17 ods. 2 zákona), ktorá nezhoršila postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii, ktorú nebolo potrebné primerane upraviť. Námietky, ktoré uvádza odsúdený v odvolaní, že môže stratiť zamestnanie, že je chorý, sú irelevantné.

V zmysle § 20 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov štát pôvodu, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré má byť uznané a vykonané vo vykonávajúcim štáte bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo o významných skutočnostiach, ktoré majú alebo môžu mať vplyv na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia.

Nakoľko odvolací súd takouto informáciou nedisponuje, odvolanie odsúdeného zamietol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.